
Achtergrondinformatie

Franciscus van Assisi

Er zijn veel heiligen die Franciscus heten. De eerste die ooit de naam droeg, werd geboren te Assisi in 1182 en Giovanni gedoopt. Zijn vader was een rijk lakenhandelaar en was op reis in Frankrijk toen het kind geboren werd. Na zijn terugkomst gaf hij hem de naam Francesco (genoemd naar Frankrijk).

Francesco moest, volgens zijn vader, een zakenman worden. Hij ging naar school, leerde er Latijn en wiskunde, en kreeg van zijn ouders alles wat hij wilde. Van zijn moeder leerde hij te houden van de armen, hij droomde van het ridderschap en grote daden.

Francesco was gutig van aard, had een kunstenaarsziel en veel fantasie om deugden uit te halen. Het vele geld dat hij bezat, deelde hij met zijn vrienden maar ook met de armen door hen regelmatig iets toe te stoppen.

Francesco wilde ridder worden en zijn vader zorgde voor een mooie wapenuitrusting. Maar Francesco gaf ze weg aan een arme ridder die hij onderweg ontmoette. Hij voelde zich geroepen tot een andere taak: God dienen. Francesco zocht voortdurend de eenzaamheid op om in het reine te komen met zichzelf. Hij gaf zijn geld en kleren weg en ging tussen de armen en melaatsen wonen. In San Damiano, net buiten Assisi, herstelde hij een klein kerkje en leefde er, midden in de prachtige natuur. Hij brak met zijn ouders en zijn afkomst, hij leefde zonder geld. Hij kreeg van een vriend een oud kluisenaarshabijt (een soort kloostergewaad), schoenen en een stok. Voor zijn eten bedelde hij met een kommetje van deur tot deur. Toen hij echter tijdens de eucharistieviering een priester hoorde voorlezen uit het evangelie 'Je zult geen zilver hebben, geen reiszak, schoeisel of staf en geen twee onderkleden', deed hij zijn schoenen uit en gooide zijn stok weg. Hij knoopte een koord in zijn pij en werd nog armer. Zo kon hij God ten volle liefhebben.

Stilaan kwamen er mannen naar Francesco die grote bewondering hadden voor zijn manier van leven en ze sloten zich bij hem aan. Zo ontstond een groep van broeders, die zelfs naar Rome gingen om de paus te vragen hun manier van leven te erkennen. De broeders werkten voor hun eten, en als ze niet voldoende hadden, gingen ze bedelen. De rest van hun tijd baden ze. Zo ontstond de orde van de Franciscanen.

In 1212 kwam er een jonge vrouw (Clara) naar Franciscus, ze wilde zijn manier van leven volgen en zich bij Franciscus en de broeders aansluiten. Samen met haar zus, Agnes, werd ze de eerste vrouwelijke volgeling van Franciscus en later ontstonden hieruit de Clarissen.

Franciscus trok rond om te preken en stilaan ontstonden ook op andere plaatsen kleine gemeenschappen die leefden volgens de regel van Franciscus.

Toen Franciscus op een dag heel ziek was en zijn dood stilaan dichterbij kwam, dichtte hij het zonnelied: een blijde hulde aan God in naam van de schepping. In het zonnelied noemt Franciscus de zon, de wind, het vuur, ... zijn broeders en zusters. Franciscus stierf op 3 oktober 1226. Niet lang na zijn dood werd hij heilig verklaard.